

Item (vide) iudiciū futurū Dan. viij. Aspiciebam donec throni positi sunt (et inclina aure tuā) ad pauperē Eccli. iij. Inclina paupi sine tristitia aurez tuam (et obliuiscere pplm tuū) cor hois est q̄si ciuitas plena pplo cogitationū Treñ. j. Quō sedet sola ciuitas plena pplo (et domū p̄is tui) i. mūdū Gen. xij. Egredere de terra tua (et occupet rex decore tuū) vt dicit est: vel de beata virgine: sic (audi filia) O beata virgo (audi) Gabrielis salutationē (Et vide) p̄betarū scripturā et confer: qz in te plenē (et inclina aurem tuam) vt p obedientiā p̄cipias filiū dei: dī em̄ qz p aurem p̄cepit (et obliuiscere pplm tuum) i. nō cures blasphemias iudeoz (et domū p̄is tui) Ad istam vbi terē genealogia eius Math. j. Nō nominat pater eius: vel (populum) carnaliū desiderioz (et domū p̄is tui) i. moysi. s. ceremonias legis (et occupet rex decore tuū) i. xpc̄ Cañ. ij. Dum esset in acubitu suo nardus mea dedit odorē suū bñ dī hoc postq̄ dixit (obliuiscere pplm tuum) etiā cui libet. q. d. si viuisit p̄grinus diligetis a dño Deut. x. De us amat p̄grinū Cañ. j. Nolite me p̄siderare qz susca suz qz decolorauit me sol. q. d. p̄grina sum et ideo soleysca. xij. Num. Moyse dixit et dīo p̄grinam: et ideo debet obliuiscere pplm tuum. p̄pter eū (qz ipse dñs deus tuus) (dñs) apparet in iudicio qz cognosceat dñs iudicia facies (deus) apparuit in creatōe (tuus) in recreatōe. Non est ergo magnū si tu obliuiscaris et dimittas pplm tuum: et domū patris tui: vt te totum eius seruitio submittas: qz ipse dimisit celum et se totū dedit vt tibi seruiret. An̄ Hiere. xij. Reliqui domū meā dimisi hereditatē meā: dedit dilectā aiām meā in manus inimicorū eius: et ideo (qz ipse dñs deus tuus et adorabūt eum) oēs fideles. An̄ in ps̄. Venite adorem⁹ eū. qz ipse est dñs deus nr̄. Qui autē sunt qui adorēt eū sub iungit (et filie tyri) tyrus interpretat̄ angustia et tribulatio et tales qui in tribulatiōe angustiant̄: dñm adorant P̄see vj. In tribulatiōe sua mane p̄surgent ad me. Ps̄. Imple facies eorū ignominia eorum et querēt nomen tuum dñe: nō lolum tales: s̄ (et vultum tuū dñe) respiciunt oēs diuites plebis diuites meritis nō rebus: plebis humilitate hic duo genera hoīm deum adorant et respiciunt. Primi ex p̄puncōe. sc̄d̄i ex deuotiōe: et inter hec duo genera interponit in lra (in muneribus) qd̄ dyaserticum est qz cum p̄cedente et cum sequēte legit. qz tam isti q̄ illi debēt (in muneribus) adorare: fm̄ illud nō apparebis in aspectu meo uia eius. hoc hf̄ Ezo. xxiij. et Deut. xvi. et Eccli. xxxv. In muneribus q̄ obtulerūt magi dño Math. ij. Sic offerat aur. i. p̄emptū tp̄alium: qui em̄ dat aurū p̄ p̄temnit̄ p̄pter deum p̄stat qz alia tp̄alia nō diligit t̄bus deuote oīōnis mirram mortificatiōis q̄ tria referunt ad triplex votum religionis (ois gloria eius) s. fidelis aie et religiose filie regis p̄ adoptionē et amorem (ab intus) i. in deo et a deo quem intus in p̄scia habet Hiere. ix. Non gloriē sapiēs in sapientia sua: et nō gloriē fortis in fortitudine sua: et nō gloriē tur diues in diuitijs suis: s̄ in h̄ gloriē qui gloriā sc̄ret nosse me. ij. Cor. j. Gloria n̄ra hec est testimonium p̄scie nr̄e Esa. xxiij. Secretū meū mihi et gloria eius est (in simbr̄is aureis) p̄ simbr̄iam q̄ est finis vestis significat finis vite hoīs Math. ix. Si tetigero simbr̄iam vestimēti eius salua ero. i. si in fine vite similis ei inuēta fuero: cum enim erit simbr̄ia aurea nō ex capite aureo. i. nō ex initio bone vite gloriādum est: s̄ potius semp̄ timēdum est et debet se homo accusare et iudicare vsq̄quo pueniat ad simbr̄iam et cum inuenerit eam esse auream: tunc gloriabit̄ in eternū fm̄ illud Prouerb. xx. Malum est malum est dicit om̄is emptor: et cum recesserit tunc gloriabit̄. hec em̄ vita est tēpus vundinarum vbi enimus nobis necessaria ad futuram vitam: et cum recesserimus ex hac vita cum operibus aureis gloriabimur: et nō ante: qz bñ nota. in serie hui⁹ verus cum dī (omnis gloria eius filie regis: ab intus in simbr̄is aureis circumamicta varietatibus). q. di. licet amicta sit varietatibus virtutum et tonorū: nō tñ in his gloriatur: s̄ (in simbr̄is aureis) i. in operibus finaliter bonis. Num. xv. Dic filijs isrl̄ vt faciant sibi simbr̄ias (adducēt regivirgines post eas) (p̄xime eius afferent tibi) Dic ijs

nuit vita actiuoz et vita p̄templatiuoz que adducūt et edes habent in terra. Que vō afferunt: eleuant a terra. Virgines ergo que adducūt actiuū sunt q̄ in terrenis actibus implicant̄: ita tñ vt incorrupti remaneant et mentem suam nō p̄stuant p̄ malam intentionem s̄ virgines sint p̄ puritatem mentis qua soli deo placere intendunt. Proxime vō que afferunt sunt contemplatiui qui a terrenis actibus et curis eleuati deo sunt. p̄ximi in cōtemplando et in eum delectando: bos vtrosq̄ debent afferre plati. Esa. xlij. Afferent filios tuos in vltis filias tuas sup̄ buimozes suos portabūt Ezo. xv. Portauit vos sup̄ alas aquilarum. i. platorū. hec nobis signata sunt in Maria et martha Luc. x. Vbi dī qz Maria sedebat secus pedes dñi. Martha autē satagebat circa frequēs ministerium. Greg. Illa actiue seruiebat p̄ exterius ministerium: altera contemplatiue p̄ suspensionem cordis in verbum: et qz est ibi delectatio adiungit (afferent in letitia et exultatione) p̄ h̄ autē qz dicit in letitia ablatiua significat quies cōtemplatiuozum p̄ hoc qd̄ addit adducēt in templum regis: et ponit in templum: in accusatiuo significat motus actiuozū Tunc adducit̄ anima in templū regis q̄ egradiēs de corpore adducit̄ in celum quod terminus est motusq̄ iustorum. de quo templo in ps̄. In templo eius omnes dicent gloriā Esa. lvij. Adducam eos in templū sanctum meū et letificabo eos (p̄ patribus tuis nati sunt tibi filij) Supra expositū est in bono de ecclesia: nūc autē in malo sensu possumus ei dī cere (p̄ patribus) i. p̄ viris venerabilibus q̄ ante erant in ecclesia p̄bendari et plantati q̄n̄ moui sunt (nati sunt tibi filij) i. paruuli et fatui ad lram qui stercoreant lectū suū et gremiū ecclesie et in suis seabus dormiunt et quiescūt Hiere. xliij. Fertilis fuit moab in adolescentia sua moab ex p̄ie interpretat̄ et signif. cat nepotulos platorum qui ab adolescentia sua fertiles sunt in bonis tp̄alibus ecclesie. et se quif̄ ibi requieuit in seabus suis: nec solum de talibus hunt canonici s̄ et plati. vñ sequit̄ (constitues eos p̄ncipes sup̄ oēm terrā) qz fere vbiq̄ terrarū inueniunt tales plati qui potius indigerēt regi q̄ alios regere: s̄ vt terre cuius rex puer est et cuius p̄ncipes mane comedūt Eccli. x. P̄ncipes illi et plati mane comedunt qui anteq̄ in vinea dñi laborauerint emolumentū tp̄alis refectionē accipiunt. Cum tñ apostolus dicat. ij. Thes. iij. Qui nō laborat nō manducet (sup̄ oēm terram) Triplex est terra. Una que gerit. alia que terit. tertia que petitur sup̄ priamam constituunt p̄ncipes: qz a sc̄da conculcantur. et ideo a tertia excludunt̄ (memores erunt nominis tui dñe) si iste versus verus esset de platis sequēs versus verus esset de subditis. s. (p̄pterea confitebunt tibi) qz si boni sūt plati: boni erunt et subditi Hiere. xxxj. Inebua bo animas sacerdotum pinguedine: et populus meus bonis adimplebit̄ Esaic. lv. Montes et colles coram vobis cantabunt laudem id est p̄lati maiores ū minores. et sequitur. ibi omnes regiones plaudent manibus id est laici respōdebunt operibus (in eternum) non ad horam. sicut dicitur Iohannis. v. cap. Vos voluistis ad horam exultare in luce eius Math. x. Qui perseuerauerit vsq̄ in finez hic saluus erit. Quod nobis prestare dignet̄ salutis actor xps̄ iesus Amen.

nozi et p̄tē platiuozū quō adducunt.

Contra miserabilem statū p̄sentis ecclesie.

Per simbr̄iam aureā finis bone vite s̄bnaē

Vita acti.

Psalmus XLV
Deus noster refugium et virtus: adiutor in tribulationibus que inuenerunt nos nimis.

Ps. xlv.

Titulus (in finem ps̄. David. p̄ archanis) id est ps̄. iste tēdens (in finem) xps̄ est (David) vel cuiuslibet iusti de idea pro archanis. id est agens de manifestatiōe archanorum diuine dispositionis. fm̄ aliam translationem: sic est titulus (in finem psalmi filijs choro pro archanis) filij choro sūt filij crucis. scilicet martyres et alij sc̄ti. qui hic loquuntur de archanis que sunt qz deus hō sit cum dicat in P̄see xj. Ego deus et non homo. qz salus promissa vtriq̄ populo et tamen dicat Math. x. Non sum missus nisi ad oues que perierūt domus isrl̄. qz apostoli transierūt ad

gentes cum tñ dictum sit eis **Matth. x.** In viā gentium ne abieritis: et in ciuitates samaritanorum ne intraueritis. q̄ nūma pax fuit in terra tpe natiuitatis xpi: cum tñ dicat **Matth. x.** Non veni mittere pacem: s̄ gladiū. Prīmū. scz q̄ deus bō notat in principio. cum dicit (deus n̄) vt pate bit post. Scdm̄. s̄. salus gentiū notat ibi (turbate sūt gē tes rē) **Terāū.** s̄. transitus aplozum ad gentes: notat ibi. (transferent montes in cor maris) **Quartū.** s̄. pax notat ibi (arcū conteret rē). Sic ergo patet q̄ sit materia huius ps̄. s̄. manifestatio archanozū. Intētio est monere ad fidē. Modus tripartitus est ps̄. Prīmo ostēdit q̄ oēs tam iu. dei q̄ gentiles debēt ponere totā spem in aduētū xpi. Se cūdo ostēdit q̄ ecclia fundat̄ in xpo: ibi (fluminis imper?) **Tercio** narrat magistralia q̄ facta sunt tpe incarnatiōis: ibi (venite et videte) p̄pha ergo vidēs i spū multas tribu latōes sc̄tis insurgere in aduētū xpi. fm̄ qd̄ dī **Matth. ij.** Qd̄ audiens herodes rex turbatus est: et ois hierosolima cū illo. p̄tra tribulatōes ostēdit dicēs (deus n̄ refugiu rē) cum dicit (deus) tangit diuinā naturā: cum addit (n̄) tā git humanā. vñ **Sto.** noster. i. nobis cōis carne assumpta vñ cū xpi plura legant̄ noia (n̄) tñ est q̄si p̄p̄iū eius: fm̄ q̄ homo. **Cū** **Hiere. xxiij.** Hoc est nomen qd̄ vocabūt eū dñs iustus n̄ **Esa. vij.** Ecce virgo p̄cipiet et pariet filiū et vocabit̄ nomen eius emanuel. i. nobiscū deus. s̄. p̄ naturā vñ cum p̄ essentiā et inhabitantē gratiā sit cum angelis si cut nobiscū nō tñ est cuz eis p̄ assumptā naturā. vñ **Heb. ij.** Nūsq̄ angelos app̄hendit: s̄ semen abrahe. vñ quidaz religiosus in extremis laborās. **Fam** archana dei videns dixit se nōvelle esse angelū qz habiturus erat humanitatē deo cōem. **Iste** ergo deus n̄ est (refugium in tribulationi bus) vt grauati ad eum refugiamus **Prover. xxiij.** Tur ris fortissima nomen domini: ad ipsum currit iustus et ex altabit. **Ad** hanc turrim p̄fugiebāt martires. **Unde** dicit quidā de sc̄tis virginibus si feras p̄mittas: audito xpi no mine mansuetēt. **Qui** aut̄ ad ip̄m refugit: p̄solationē et re creationē inueniūt vt valeant resistere. **Cū** cū dixisset (re fugiū) addidit (et virtus). s̄. vt possint sc̄ti sustinere. **P̄s.** Dñs fortitudo plebis sue nec solū dat potentā resistēdi: s̄ et vincēdi. vñ subiūgit (adiutor in tribulationibus) **P̄s** Cum ipso sum in tribulatōe. et necesse habemus adiutori um eius qm̄ tribulatōes graue sunt. vñ sequit̄ (q̄ inueniunt nos) q. d. querebāt nos tribulatōes. qz p̄secutores querebāt nos ad tribulandū (et inuenerūt nos nimis) qz ex nobis nō sufficimus resistere. vñ in p̄sona dyaboli et p̄secutorū dī **Esa. x.** Inuenit q̄si nidū manus mea fortitu dinē p̄ploz. i. sicut aues nō p̄nt resistere eis q̄ inueniūt su os nidos. sic nec ipsi fortes p̄pli p̄nt nobis resistere: sed qz (deus adiutor est) in tribulationibus istis.

Xps ibi
q̄re: p̄p̄ie
n̄ dicat

Propterea non timebimus dū turbabit terra: et transferent montes in cor maris.

Non timebi. **Rom̄. viij.** Si deus p̄ nobis q̄s p̄tra nos. **P̄s.** Dñs p̄tector vite mee a quo trepidabo (nō timebi mus) dicit filij chore. i. discipuli crucifixi (dum turbabit terra). i. terreni iudei: vel (terra). i. iudea qd̄ i idē redit. q̄ de xpi aduētū et miraculis factis tam ante mortē eius q̄ post passionē et resurrectionē turbabant. vñ et cōtra ip̄m colligebāt p̄cilia vt bī **Joh. xj.** Et in alijs locis et p̄tra di scipulos. **S̄c̄l̄r Act. iij.** Et qz terra illa vere arida erat nec pluuiā celestis doctrine nec radios solis iusticie recipere vo lens: iō (transferent mōtes). i. apli celestē rozē recipietes et radios solis primo suscipietes (in cor maris). i. vsq̄ ad intima gentilitatis fm̄ q̄ dixerunt **Paulus** et **Barnabas** ad iudeos **Nobis** oportebat primū loqui verbū dei s̄ qm̄ repulisti illud et indignos vos iudicatis esse vite. ecce cō uertimus nos ad gentes **Act. xij.** Gentilitas aut̄ dī mare p̄pter amaritudinē p̄cōz et latitudinē multitudinis. **Peccatores** em̄ erāt gentes: et multi erāt ibi nec tñ in sinibus eoz intrauerūt: s̄ (in cor). i. in intima eoz. q. d. p̄ totā ter ram gentiū ambulauerūt. **Cū** in **Act. xij.** Post illa verba cōuertimus nos ad gentes sequit̄ post pauca dissemina bat autē verbū dñi. p̄vniuersam regionē. **Hoc** est etiā qd̄ hic subiungit̄.

Sonuerūt et turbate sunt aque eorum cō turbati sunt montes in fortitudine eius.

Sonuerūt apli sono p̄dicatiōis. de q̄ in **ps̄.** In oēm terrā ext. so. eoz (et turbate sunt) ad p̄niam. s̄. p̄ueniēdo de p̄ctis (aque). i. p̄pli (eozū). s̄. gentiū vt fiat relatio in hūc termi nū maris. nō rōne vocis s̄ rōne significati. dicit̄ autē p̄pli aque ea rōne. qua gentilitas mare. si em̄ gentilitas est ma re. Ergo p̄pli gentiū aque sunt. **H** etiam bī in **Apoc. xvij.** **Aquas** q̄s vidisti vbi meretrix sedet p̄pli sunt et gētes vel sic (aque). i. p̄pli (eozū). i. aploz (turbate sūt) vt supra. i. illi q̄s dñs dederat aplis. nō em̄ oēs gentes mote sunt ad p̄niam. s̄ q̄s vocauit dñs. **Cū** **Act. xij.** Audietes gentes gauise sunt et gloriificabāt verbū dñi et crediderūt quotq̄ erāt p̄ordinati ad vitā eternā. et qd̄ nō oēs crediderūt p̄z p̄ hoc qd̄ sequit̄ (turbati sunt mōtes). i. apli (turbati) turbatōe nature. fm̄ qd̄ xps turbatus fuisse legit̄ **Joh. xj.** **Non** turbatōe culpe. p̄pter quā q̄s recedit a deo. de q̄ dī cōbat dñs aplis **Joh. xij.** **Nō** turbet cor v̄m credit̄ in deū et in me credite (cōturbati sunt) dico (in fortitudine) .i. in forti p̄secutiōe (eius). i. maris. i. p̄pli gentilis: qui p̄secutus est aplos et plures interfecit. vel sic (aque eozū) vel (eius). i. maris. i. p̄pli gentiū (sonuerūt) p̄dicatiōni aplo rum p̄radicētes (et turbate sunt) irascētes p̄ eos (et mon tes). i. principes gentiū (cōturbati sunt in fortitudine). i. in forti p̄dicatiōe (eius). i. sp̄s̄ sancti. q̄ p̄ aplos loquebat̄. **Matth. x.** Non em̄ vos estis q̄ loquimini: s̄ sp̄s̄ p̄is v̄i qui loquit̄ in vobis. de hac fortitudine sp̄s̄ sancti **Nich. ij.** **Ego** repletus sum fortitudine sp̄s̄ dñi iudicio et veri tate vt annūciē iacob scelus suū et isrl̄ p̄ctā suū. hac forti tudine p̄turbabāt principes gentiū r̄p̄bi. qz boies ydiote et virgines tenere habētes istā fortitudinē: p̄fundebant et p̄uincēbāt eos vt p̄z in beato **Vincētio.** et in beata **Kathe rina** et in multis alijs. **Moraliter.** cōtra tribulatōes inte riores q̄ sunt tentatōes: triplex est remediū qd̄ ponit̄ bic. **Homo** em̄ euadit eas: aut fugiēdo: aut patiet̄ sustinen do aut fortiter resistēdo et rebellādo: si ergo vis fugere (de us n̄ refugiu est) si vis patiet̄ ferre (virtus est) **Si** vis rebellare (adiutor est) sunt etiā quedā tentatōes q̄ p̄p̄ie sunt fugiēde vt tentatōes carnis. **i. Cor. vj.** Fugite forni cationē quedā q̄ p̄p̄ie sustinēde. vt infirmitates et iniurie **Eccl. ij.** In dolore sustine: et in humilitate tua patientiaz habe. **Quedā** autē p̄p̄ie rebellande: vt supbia et inuidia q̄ p̄p̄ie sunt p̄ctā dyabolica **Jacobi. ij.** Resistite dyabolo et fugiet a vobis (in tribulationibus). i. in p̄dictis tentatio nibus q̄ tribulatōes sunt: qz tribulant cor boies fm̄ qd̄ de p̄ma tentatōe dicit apls. **i. Cor. vij.** **Tribulationē** carnis habebūt huius (q̄ inuenerūt nos) qz querebāt. **i. Pet. v.** **Dyabolus** tanq̄ leo ru. cir. que. que de. ibi **Sto.** **Cypriani** tanq̄ hostis clausos obsidens muros explorat an sit aliq̄ ps muros minus stabilis cuius aditu ad interiora pene tret. offert oculis formas et faciles volūtates. vt. s̄. visu de struat castitatē aures p̄ canora tentat vt molliat xpiānus vigorē. linguā cū vicio puocat. iniurijs lacerantibus ma nū ad cedē instigat honores terrenos p̄mittit vt celestes adimat. et cū latēter non pōt fallere. aptos addit terrores in pace subdolos. in p̄secutiōe violentus. p̄tra quē anim⁹ tam debet esse p̄paratus ad resistendū quantū ille parat⁹ ad impugmandū. vt p̄pter grauamen tentationū et vebe mentia adiungit (nimis) **ij. Cor. j.** **Gratuati** sumus supra modū ita vt tederet nos etiā viuere (et qz de⁹ est refugiu et vtus et adiutor et p̄pterea nō timebim⁹) in p̄nti molestia tentatōis (dū turbabit terra). i. caro impetu tentationū: nec in futuro i die illa tremēda (dū turbabit terra). i. ter reni et cupidi boies: q̄ in die iudicij turbabūt **Sap. v.** **Uidentes** turbabunt timore horribili. mō qd̄ nō turbant: s̄ in pace quiescūt: vt dicit̄ **Joh. xj.** **Dom⁹** eoz secure sūt et pacate: s̄ dñs expectat vt tūc forti⁹ turbatōne grauent: quā turbationē describit **Esa. xxiij.** **Concutient** fundamē ta terre: p̄fractione p̄fringēt terra: cōtritiōe p̄terēt: p̄moti one p̄mouebit̄ terra: agitatiōe agitabit̄ terra sicut ebrius: et auferetur quasi tabernaculum vnius noctis et graua bit eam: iniquitas sua: fundamenta terre sunt cause au-

Moralit

[Marginal notes on the right side of the page, partially cut off and difficult to read.]

piditatis et auaricie que sunt due. s. delicie et honores. oēs em̄ cupidi alterū horū vel vtrūq; appetūt q̄ tunc p̄cutiēt et ab eis excutiēnt. q; p̄ficiēnt in eterna ignominā et dolorē. et q; p̄ diuersas vias diuersi cupiditate exerceēt. id bñ p̄gruit q; hic ponit diuersa noia q̄ diuersis generibus cupiditatis aptantē p̄fringi em̄ ligatōibus puenit. vñ **Psēc. v.** **Straym fractas iudicio cōterunt in subtiles ptes ypo** crite **Eccl. xxiiij.** **Contri sūt pctōres possidebit amor ypo** critas (mouent) .i. amouent plati mal. .ij. **Apoc.** **Doue** bo candelabrū tuū. **Item** agitantē tyrāni. **Reg. xvij.** **Agi** tabat **Saul** spūs nequā a dño. hec in p̄nti aliqñ sūt. s. in iudicio integraliter sicut. qñ id qd sequitur eueniet. q; ista terra auferet sicut tabernaculū vnius noctis. postea se quif de illis duobus q̄ diximus esse causas et fundamēta cupiditatis. de bonoibus em̄ et honoratis dicit (transfere tur montes) .i. supbi et elati in hoc mundo (in cor maris) .i. in pfundum eterne amaritudinis **Job. xiiij.** **Pons ca** dens defluit et saxū transferē de loco suo. supbi em̄ sūt mō res p̄ elationē et tara p̄ duriciam et inflexibilitatē. et isti trās ferent de loco suo. de altitudine p̄nti et defluent et corruēt in pfundū inferni. hoc est malozū misera translatio bono rum aut sit cōtraria translatio. fm̄ qd dicit **Heb. xi.** **Enoch** translatus est ne videret mortē. de delicijs aut sequit̄ (fo nuerit et turbate sunt aque corū) .i. delicie terrenozū q̄ ha bent in superficie claritate et limpitudine. in fundo aut feces claritas est p̄ns delectatio. sicut est eterna damnatio: ppter delectationē dicit (sonuerūt) aque em̄ limpide descendentes de fonte sonāt et sitim puocat. ppter feces damnatōis dicit (turbate sunt) s̄ stulti nō p̄spiciunt nec attēdere vo lunt nisi sonitū et limpitudine vñ bibunt et ingurgitant de delitijs nō attēdentes q̄ oportebit eos postmodū feces bi bere in suppli cōis **Eccl. xiiij.** **Potabis vsq; ad feces et** fragmēta eius deuorabis **Eccl. ij.** **Hibisti de manu dñi cali** cem ire eius vsq; ad fundū. boni vō ecōtrario p̄siderātes bibunt hic feces tribulationū et dolorū vt in futuro supna iocunditate eterna potiant. iuxta illud **ps.** **De torrēte in** via bibit: p̄te. ex. ca. **Sed** posset aliquis dicere: nō cogēt me aliq; feces bibere in futuro. **Iuxta** illud **Heb. j.** **Hec** erat qui nolentes cogeret ad bibendū. ppter h̄ congrue se quif (turbati sunt montes) .i. q̄tum cūq; alti et potētes in hoc seculo (in fortitudine eius) .i. dei qui fortissimus ē. vt dicit **Job. ix. q. d.** imo dñs qui totū suū calicē bibit ipse et oēs sc̄i cum eo. p̄mo feces et modo bibūt merū gaudiū vos qui bibitis delectationē et gaudiū cogēt vt postea bi batis eterna tribulationē. vñ dicit dñs **Hiere. xliij.** **Ecce** q̄ bus nō erat iudiciū vt biberēt bibētes biberant. et tu qua si innocēs relinqueris nō eris innocēs: s̄ bibēs bibes: q; p̄ memeti p̄m iurauit dicit dñs etc.

4 **Fluminis impetus letificat ciuitatē dei: sanctificauit tabernaculum suū altissimus.**
Fluminis impetus sc̄da ps in qua ostendit q; ecclesia fundat̄ in xpo et bñ sequit̄ hoc q; audiri q; supradictum est (deus n̄r refugium etc) posset aliquis querē. vbi est. babz ne locū ad quē pfugietes possunt in eo saluari et iocūdari. ita qñ fluminis impet? letificat ciuitatē dei. q. d. dñs ci uitatē habet. s. ecclesiā et illa est amena q; flumine clausa. **Hoc** est qd dicit (fluminis impetus) .i. inundatio charis. matū. a fonte sancti spūs emanatū (letificat ciuitatē dei) .i. ecclesiā in ipso fundatā q̄ incepit a primo iusto abel: et ciuitas malignantijs siue ecclesia incepit a primo iniusto ebyam. est impetus malus. et impet? bonus. **De** malo di cit ethnicus male cuncta ministrat impetus. de bono hic et **Cañ. iij.** **Fons** ortozū puteus aquarū viuentiū q̄ fluūt impetu de libano. Sp̄ialiter exponit̄ hoc de missione spi ritus sancti in die penth. (Fluminis impetus etc) in q̄ no taf q; spūs sanctus uenit subito. vñ **Act. ij.** **Factus** est repē te de celo sonus. **Item** fortiter vñ ibidē tanq; adueniētis spūs uehemētis. **Itē** abundāter. vñ ibidē. et repleuit totā domum vbi erant sedētes. et dicit spūs sanctus flumen. ppter multas rōnes: videlicet.

3 **Una** petit et vacua replet. s. humiles **Eccl. vi.** **sup** quē re quietat spūs me? nisi sup humilē et quietū etc.

Reddit cor secundum. **Ps.** **Uisitasti** terras et inebuaisti eam etc. **Job. xij.** **Si** p̄tinerit aquas oia siccabunt.

Terrenitate corrodit et p̄sumit in corde hois **Job. xiiij.** **Illusione** paulatim terra p̄sumit. et illud **Grego.** **Busta** to spū respicit ois caro.

Sinum peccādi extinguit **Job. iij.** **Qui** biberit ex aqua hac nō sūt in eternū **Luc. j.** **Spūs** sanctus supueniet in te et virtus altissimi obubrabit tibi.

Submergit illos qui p̄funda querūt et intrāt **Prover. xxv.** **Per** scrutator maiestatis opprimet a gloria.

Locū sibi adiacentē reddit munitū **Naum vi.** **Aqua** in circu tu eius aque muri eius. **Et** adhuc posset dicere ali quis forte amena est ciuitas ppter flumen s̄ tñ non est fir ma ppter hoc bñ sequit̄ (sanctificauit) .i. firmavit (taber naculū suū) .i. ecclesia militantē (altissimus) .i. xps altus sup oēm creaturā. **De** firmatōne in ps. **Verbo** dñi celi fir mati sunt. .i. apli qui sunt fundamēta huius ciuitatis. **Ps** **Fundamēta** eius. i. ecclesie in mōtib; sanctis. .i. in aplis ecclesie autē militās bñ dicit tabernaculum: q; in ea qñ in ca stris militāt fideles **Job. vij.** **Militia** est vita homis sup terrā. **Item** nō tñ firmata est: s̄ et munita: vñ sequit̄.

Deus in medio eius nō cōmouebit: ad inuabit eam deus mane diluculo.

In medio eius) .i. ecclesie **Matth. xvij.** **Ubi** duo vel tres p̄gregati fuerint in noie meo: ibi sum in medio eozū. vñ etiā esse in medio ciuitatis sicut bonus iudex equaliter oēs iudicās et oibus equaliter p̄sulens **Act. x.** **Non** est p̄ sonarū acceptor: deus qd em̄ in medio est et in centro eq̄li ter se habz ad circūferentiā: vel (in medio eius) .i. in hūa nitate cōi sibi et ecclesie. **Item** nō tñ munita s̄ tuta: vñ se quif (nō p̄mouebit) deus (de medio eius) **Ps.** **Ubi** sc̄i sum vsq; ad p̄sumationē vite: vel (nō p̄moue bit) ecclesia a centro suo. id q̄ est (in medio eius) et vt nō p̄moueat (adiuabit eam deus ma.) .i. in principio p̄uer sionis et bone opatōnis: et h̄ (diluculo) .i. p̄ diluculū. s. p̄ il luminationē spiritus sancti vel virtutum: vel (diluculo) .i. incarnationis sue manifestatione: vnde alia l̄ra habet vultu suo. **Sequit̄** de conuersione gentium p̄ quam ciui tas ecclesie facta est populosa et impleta est: vñ dicit.

Conturbate sunt gentes: et inclinata sunt regna: dedit vocem suam mota est terra.

Conturbate sunt gentes) salubri conturbatione p̄ pdi cationem apostolorū (et inclinata sunt) .i. fidei et iugo dñi suaui subiecta (regna) gentium. s. reges et ppli et quō: ecce (dedit dñs vocem suam) loquendo p̄ apostolos (et) sic (mota est terra) a voce ei? cōterrita. **Ps.** **Dabit** voci sue vocem virtutis. de hac inclinatione et voce et cōmotione. **Psēc. j.** **Post** dñm ambulabunt quasi leo rugiet. quia ip se rugiet et formidabunt filij maris. **Et** quis dedit occisū subingit.

Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster deus iacob.

Dominus vir) supple dator et inspirator: vel (dominus virtutū) celestiu. i. angelozū qui est (nobiscū) et cum de beret dicere emanuel posuit interpretationē nois. s. (nobi scum) p̄ carnis n̄re assumptionē: vñ istū modū exp̄mēs adiungit (susceptor n̄r deus iacob) .i. n̄re nature et suscipi ens humanā nō deposuit diuinā: s̄ susceptor est ipse ma uens (deus iacob) .i. minoris ppli p̄ iacob designati: vel sic (deus iacob) .q. d. nō recēs deus nec alienus fm̄ q; in ps. dicit nō erit in te deus recens neq; adorabis deū alienū s̄ idē deus: q̄ fuit iacob et patrū n̄roz: vñ ipse inuenit fre quenter dixisse. **Ego** sum deus **Abraham** et deus **isaac** et deus **iacob**. **Potest** hoc exponi de beatavirgine (Flumi nis impetus) .i. obumbratio spūs sancti (letificat ciuitates dei) .i. beatam virginem in qua habitauit plenitudo diui nitatis corporaliter **Col. ij.** **Et** ex hoc fuit in ea ciuiumyni tas id est sensualitatis et ratiois plena: et bene dicit (impe tus) quia q̄c̄ito dixit. **Fiat** mihi fm̄ verbum tuum sta tūm filium dei concepit: et ex hoc letificata fuit: sicut ipsa met dicit **Luc. j.** **Exultauit** spiritus meus in deo salutari

De beata virgine

Spūs an. etus dicit flumē siue flumius multas rōnib;

meo. Quia respe. bu. an. fuerit (sanctificauit tabernaculū suū altissimus) tabernaculū eius fuit eadē beata vgo in q̄ ipse armavit se armis n̄re mortalitat̄ quibus p̄tra dyabolum militauit. App̄bende armaz scutu hoc (tabernaculū sanctificauit altissimus) q̄n̄ cam in vtero matris sanctificauit. de h̄ tabernaculo dicit ipsa Eccli. xxiij. Qui creauit me requieuit in tabernaculo meo (deus in medio ei⁹) existens. i. in vtero beate virginis (nō p̄mouebit) a diuinitate in humanitate vt istam assumēs aliam relinquat: s̄ idē erit de⁹ et homo et h̄ est (nō p̄mouebit) .i. nō totaliter mouebit. qd̄āmodo est motus fuit motu pietatis nō alterationis q̄n̄ ad eius vterū intrandū et habitandū se humiliauit: s̄ nō ex toto motus qz diuinitatē nō deposuit (adiuuabit eam deus mane) .i. in principio vite sue: et cum ad huc esset in vtero (diluculo) tenebras originalis pcti tollente.

Moraliter

Moraliter (fluminis impetus) .i. abūdātia lachrymarū. de quo ps̄. Eritus aquarū deduxerūt oculi mei. Et dicitur. Quis dabit capiti meo aquas: et oculis meis fontē lachrymarū. T̄ren. ij. Deduc q̄si torrētē lachrymas p̄ diē et noctē. cum est impetuose fluūt lachryme: oēs sordes viciōrū purgant et abluūt impetus iste (lctificat ciuitates dei) .i. cor cuiuslibet fidelis. Prouer. xiiij. Cor quod nouit amaritudinē aie sue in gaudio eius nō miscbit extrane⁹. Cor aut̄ iusti dī ciuitas dei: qz deus ibi habitat. et ibi debet esse ciuī vnitas: vt oēs cogitationēs affectiōes: et desideria vnanimiter in deum tendant (sanctificauit taber. suū al.)

Cor boia dicuntur tabernaculū dei et qualiter istud deus sanctificat multē modis.

cor boia etiā est tabernaculū. qz deus non habitat in eo in pace s̄ semp̄ impetit et impugnat a dyabolo et mēbris ei⁹ qui boiem in quo deus habitat nitunt̄ trahere ad pctm̄: et sic deum ab eo expellere. Unde Job. xix. Obsederūt in gyro tabernaculū meū h̄ tabernaculū sanctificauit dñs multis modis. Primo p̄ baptisimū. Ezech. xxxvj. Effundā super vos aquā mūdā et mūdabimini ab oibus inquinamētis v̄ris. Item p̄ gr̄e infusionē. iij. Reg. Implcuit glia dñi templū dñi. Item p̄ elemosynarū largitiōē. Luca. xj. Date elemosynā et ecce mūdā sunt vobis. Item p̄ opa penitentiē. Ero. xij. Glade ad pplm̄ et sanctifica illos hodie et cras et lauet vestimēta sua et sint parati in diē terciū (deus in medio eius nō p̄mouebit) licet tabernaculū obsidetur et impetatur: tñ nō ex toto mouebit. Ps̄. Qm̄ nō derelinquet sanctos suos in eternū p̄seruabunt: nec inutiliter erit cum eo: vñ addit (adiuuabit eam) ciuitatē (deus mane diluculo) .i. in ortu gr̄e. Malach. iij. Dicit vobis timētibus nomen meū sol iusticie et sanitas in pennis eius: vt (diluculo) .i. in ortu glorie Job. xj. Cum te p̄sumptū putaueris orieris vt lucifer (contur. sunt gē.) In hoc versu notat̄ subuersio triū generalīū viciōrū (sturbate sunt gētes) .i. gentiles et brutales motus p̄ carnis mortificationē (et inclinata sunt regna) sup̄bie p̄ humilitatē. de his duobus dicitur. j. Ecce p̄stitui te sup̄ gētes et sup̄ regna vt eucllas et destruas (mota est terra) .i. terrene diuinitate motē sūt de archis diuinitatē: p̄ elemosynarū largitiōē. sicut est terra anteq̄ moueat nullū fructū afferit. sic diuinitas s̄ motē fructum afferūt iusticie. Ps̄. Disp̄sit dedit paup̄ibus iusticia eius manet in seculū seculi: et hec oia facta sunt mediante diuina inspiratione: vnde interponit̄ (dedit vocem suam dñs) .i. internā inspirationē in corde. Ps̄. Audiam quid loquat̄ in me dñs deus meus nec mirū si dat vocem qui dat etiā p̄ntiam suā. vñ sequit̄ (dñs virtutū nobiscū) per inhabitantē gratiā: vñ dicit Prouer. viij. Delicie mee esse cum filiis hoim̄ s̄ quid est (nobiscū) vt nō tueat̄ sicut patronus: vñ addit (susceptor n̄r deus iacob) qui nos accipit in curā vt medicus et in tutelā vt patronus et nosram suscepit cām vt eam defendat. j. Job. ij. Aduocatum habem⁹ apud patrē iesū xp̄m: et ipse ē p̄piciatio p̄ pctis n̄ris.

8

Uenite et videte opa dñi: q̄ posuit prodigia sup̄ terram: auferēs bella vsq̄ ad finē terre

Tercia ps̄ vbi narrat magnalia tpe incarnationis facta: vñ dicit p̄pha (venite et videte) ad lram: vel (venite) passib⁹ fidei (et videte) .i. intelligite intellectu fide illuminato (opa dñi q̄ posuit sup̄ terrā) veniēs in terrā: et ideo venire debe

ris ad videndū qz illa opa sunt (prodigia) .i. mirabilia et in afflucta: prodigia em̄ dicunt̄ q̄si p̄cul a digito .i. q̄ nō solent digito ondi et q̄ sunt illa prodigia: incipit a p̄re dices (auferēs bella) ad lram (vsq̄ ad finē terre) .i. p̄ totū mundū. qz tunc ad lram fuit pax p̄ totū mundum: vñ Sap. xviij. Cum quietū silentiū teneret oia: op̄s sermo tuus dñe exiliens de celo: a regalibus sedibus venit. i. filius tuus. et ita auferet bella: vñ ait.

Arcum conteret et confringet: arma et scuta comburet igni.

Arcū conteret. q. d. tanta pax erit qz vsus istorū nō magis erit in terra q̄ si essent p̄trita: aut cōfracta: aut cōbusta: vñ hic notant̄ duo genera impugnatōis et belli. Unū occultū qd̄ fit p̄ insidias qd̄ notat̄ p̄ arcū qui de longe et de occultis sagittas iaciēs homines ex improviso vulnerat. Aliud manifestū in q̄ quidā alios iuuadūt et alij se defendunt: et hunc modū pugnatōis notat̄ cum dicit (confringet arma) in uadendū et impetentiū alios (et scuta) defendentiū se (comburet igni) .i. penitus auferet. Et q̄re dñs fecit ita mūdū esse pacificatū: vt ipsi nō occupati bellis melius possent et liberius audire doctrinā dñi et apli p̄ totū mundū ire. vñ de sequit̄.

Vacate et videte qm̄ ego sum deus: exaltabor in gentibus et exaltabor in terra.

Vacate et videte. q. d. est vox illa de qua supra dictū est: dñs dedit vocē suā. idē ē q̄ ac si dicat. p̄pha dñs faciēdo istā pacē eo ipso qd̄ faciebat eam dicebat (vacate) a bellis: et oī strepitu (et videte) p̄ fidē (qm̄ ego sum deus) ego. s. qui in carne me visibilem demonstro. ego em̄. p̄nomen est demonstratiuū (sum deus) licet hō sim et ego deus et hō (exaltabor in gen.) primo et post (exaltabor in terra) .i. iudea qm̄ reliq̄e istī saluē fient: et sic videntes dicite qd̄ sequit̄.

Domine virtutum nobiscum: susceptor noster deus iacob.

Dñs virtutū p̄ nature cōformitatē (susceptor n̄r deus iacob) qui nostrā naturā suscepit et nos ad p̄niam recipi. et si velimus ad ipm̄ cōueri. Moral̄ dī oibus (venite) pedibus affectus p̄ amorē (et videte) oculo intellectus p̄ fidē et iugē memoriā (opa dñi) creatōis et recreatōis (que posuit sup̄ terrā) .i. q̄ fecit in terra (prodigia) .i. mirabilia duo libenter vident̄. s. amabilia et mirabilia. Primo nota tur cum dicit (opa) qz opus eius amabile debet esse nob̄ eo qd̄ est p̄tile. de quo in ps̄. Opatus es salutē in medio terre. Secūdo notat̄ cum dicit (prodigia) ad q̄ prodigia admiraanda monet nos T̄ren. j. Vos oēs qui transitis p̄ viā attendite et videte si est dolor sicut dolor meus: vel pot̄ dici prodigiū a prodigo: et h̄ mō (fecit deus prodigia sup̄ terrā) qz prodigus fuit dñs cum p̄ redimēdis inimicis suis p̄pau filiu dedit: et ideo de xpo dī ibi. Benjamin adolescētulus in mentis excessu ibi in cruce in mentis excessu in prodigialitate p̄is (auferēs bella) hoc de xpo p̄grue dī q̄ venit in terra vt pacē daret hoibus bone voluntatis: tñ dī p̄in. cops pacis Esa. ix. Quadruplex aut̄ bellum abstulit. erat em̄ bellū et guerra inter deū et hoies p̄pter p̄cepti tras̄ gressiōē. Itē inter angelos et hoies p̄pter adē et eue eiectiōē. Itē inter carnē et sp̄m̄ p̄pter mutuā alterationē. Primo em̄ sp̄s corripit carnē: et nūc caro corripit sp̄m̄. venit q̄ filius dei et satisfecit p̄i p̄ hoie fact⁹ obediēs vsq̄ ad mortē Phil. ij. Et sic facta est pax inf̄ deū et hoies. de q̄ dī Esa. xxxij. Faciet mibi pacē: pacē faciet mibi. et fm̄ B̄ dī. Mediator dei et hoim̄. j. Bi. ij. Bellū inf̄ angelos et hoies abstulit: qz de ipsis hoib⁹ ruinā angelicā repauit: qd̄ ipsi rogāt in ps̄. Benigne fac in bo. vo. t. syon: vt edi. mu. ic. De hac pace dicit Esa. lvj. Veniat pax requiescat in cubili suo. vos at̄ accedite huc. i. i celū filij auguriaricis. i. vos hoies. Itē i eodē creauit fructū laborum pacē cū eo q̄ ape ē. i. an gelo pacē ei q̄ large. i. hoī dicit dñs. fm̄ B̄ dī Salomon. i. pacific⁹. Itē bellū inf̄ hoies. et hoies pacificauit: qz oēs in vñā ecclēsiā et vnitate fidei cōuocauit Job. x. Alias oues

Mo qd̄re plex bellū qd̄ xps̄ abstulit: et quadruplex pacē quā intulit aduentu suo

Vertical text in the right margin, likely a commentary or gloss, partially obscured and difficult to read.

babeo que non sunt ex hoc oculis: et illas oportet me adducere: et fiet unus vultus et unus pastor. **Ep̄. ij.** Ipse est pax nostra qui fecit utraq; vnū fm̄ hoc dī. **Lapis angularis.** **Esa. xxxviii.** Ecce ego mittam in fundamentis syon lapidē angularem. Item bellū qd̄ est inter sp̄m̄ et carnem pacificauit in seipso vt̄ruq; p̄corditer in se assumēs et pacifice gerens: vnde in ps̄. **Sinul in vnum diues et paup̄. i.** sp̄s et caro in x̄po p̄cordes. **Ps̄.** In pace factus est locus ei⁹. **Ep̄. ij.** Medium parietem macerie soluens inimicitias in carne sua legem m̄dato: um decretis euacuās: vt cum dat duos. i. sp̄m̄ et carnem in semetip̄m̄ in vnum hoīem faciens pacem. fm̄ hoc dī **Emmanuel** **Esa. vii.** Hoc tñ bellū qd̄ in se penitus extirpit a nobis: penitus nō aufert: s̄ tñ compescat nobis relinquens motus carnis: vt in eis exerit ceterum et experiamur debilitatem nostram. **Uñ** **Iud. ij.** **Hec sunt gentes quas dñs reliquit vt̄ erudiret in eis israhel:** et sic dī (x̄ps aufereus bella vsq; ad finem terre) qz ad oēs se extēdit ista pax qui eam volunt recipere: et ideo simpliciter dixerūt angeli in terra pax hominib⁹ bone voluntatis **Luce. ij.** (Arcum cōteret et confringet armat scuta comburet igni) p̄ arcum qui de longe ferit significānt insidie diaboli. p̄ (arma) bona t̄palia **Proverb. xxi.** Diuitie et gloria et vita arma et gladiū in via p̄uēta (scuta) aut sūt defensionē p̄ctōz **Iob penl. Cor. p̄** eius q̄si scuta fustilia. sunt autē defensionē peccatorū quatuor. s. excusatio: verēcūdia: diuinatio: comparatio: hoc scutū q̄drangulūz ponit dyabolus circa collum fiete p̄fentis. Arcum ergo cōtriuū et p̄terit. qz p̄ se et p̄ suos p̄dicatores insidias dyaboli reuelauit: vñ dicit **ap̄. ij.** **Cor. ij.** Non ignoramus cogitōes eius: arma p̄fregit. qz ad p̄emptum diuitiarū puocauit. scuta combussit igni diuini amoris tocēs nos nō solum peccata s̄ etiā bona n̄ra accusare. vnde **Luce. xxi.** Cum oia que p̄cepta sunt vobis b̄nfeceritis dicatis serui inutiles sumus. hoc etiā facit p̄ p̄dicatores qui docent homines quō debeant p̄fiteri et diuitias spernere. et dyaboli insidias deuare. **Uñ** **Ezech. xxxix.** Egređiet habitatores de ciuitatibus hierlm̄ et succēdent arma clypeum et hastā arcū et sagittas: et baculos: et ideo (aufereat dñs bella t̄c.) nō vt̄ ociosi sitis s̄ vt̄ ei intendatis: vnde subiungit in p̄sona dñi (vacate et videte qm̄ ego sum deus) **Alia** ista habet (cessate et cognoscite) **Ecdi. xxxviii.** Sapiam scribe in t̄c. p̄oreua ciuitatis **Ecdi. xj.** Fili ne i multis sint actus tui. deus em̄ nō est in tumultuosis nec ipsi cognoscit eum. **Uñ** **Iob. xxviii.** Abyssus dicit nō est in me et mare loquit nō nō est mecum: ergo (vacate) nō tñ p̄ pigritā: qz vt̄ habet **Ecdi. xxxiii.** Multā maliciā docuit ociositas: et riat quidam. **Q**uam est vacare deo: imo negociū negociorū. sed dico qz ocium est qz nullam habet vtilitatē: aut vtilitatis intentionē. et tale ocium oim̄ tentationū et malarū cogitationū sentina est (qm̄ ego sum deus) hoc esset bonū attendere (deus) em̄ interpretatur videns currens: terrenis. ipse em̄ est videns omnia opa hominis **Ecdi. xvij.** **T**u ille: n̄ coram ipso sum: semp: et sequit̄ oculi eius sine intermissione inspiciēs in vīs eoz **Esa. penl.** **P**opulus qui ad iracundiam puocat me ante faciē meā semp. Item ipse est currens ad iudiciū **Esa. iij.** Stat ad iudiciū dñs non dicit venit: s̄ iam stat vt̄ notet velocitas et inopinatus et repētinus aduētus iudicij. et hoc ipso est terrēs **Amos. iij.** Leo rugiet quis nō timebit **Dan. viij.** **P**luuius igneus rapidusq; egrediebāt a faciē eius (exaltabor in gentibus et exaltabor in terra) bis dicit. exaltabor: in quo notat duplex x̄pi exaltatio. **P**rima in cruce in passiōe. **S**ecūda in celo in ascensione. **D**e primo **Iob. iij.** Sicut moyses exaltauit serpente in deserto: ita exaltari oportet filium hoīs. et **Iob. tñ.** Cum exaltatus fuero a terra oia trabā ad me ip̄m. **D**e secūda **Iac. j.** Eidentibus illis eleuatus est t̄c. ps̄. **D**euta est magnificētia tua sup̄ celos (dñs virtutū nobi scū) iste versus supra expositus est: qz bis ponit. **P**rimo vñ. loco qui numerus est numerus vniuersitatis: et hoc significat qz dñs est nobiscū in plenitudine ḡe. **S**ecūdo ponitur in vltimo loco in quo significat qz dñs erit nobiscū vsq; in finē seculi: sicut dicit in fine **Matb.** **N**obiscū sum

oibus diebus vsq; ad p̄sumptionē seculi **Iosue. j.** Non te deseram neq; derelinquā. **I**dem ad **Heb. xiiij.** **I**tem in primo loco vbi ponit iste versus est applausus. hic vō est gratiarū actio (susceptor noster deus iacob) .i. luctantū et supplantantū vicia quos ipse suscipiet in eterna tabernacula: et nos ibi coronabit si hic victores et supplantatores fuerimus: et dicet nobis qd̄ dixit **Iacob** **Gen. xxxij.** **N**ō vocaberis vltra iacob: s̄ isrl̄ erit nomen tuū. .i. amplius non eris in lucta s̄ p̄ victoria coronati: de cetero videbis deum facie ad facie in vita eterna. ad quam ipsemet victor x̄ps nos p̄ducet **Amen.**

Psalmus XLVI
Omnēs gentes plaudite manibus
iubilate deo in voce exultationis.

Titulus in finem p̄. dauid. p̄ filijs chore. **I**n p̄cedenti ps̄. gentes vocant ad fidem: in isto easdē gētes ad laudem inuitat. **I**psē em̄ gentes p̄uerse sunt (sily chore) .i. filij p̄st. omis: vñ is est sensus tituli ps̄. iste (est dauid) p̄p̄ete qui hic loquit in p̄sona ap̄toz (p̄ filijs chore) .i. p̄ p̄ueris gētib⁹ dirigēdis (in finem) .i. in x̄pi laudem: et ex hoc patet intentio q̄ est monere ad laudē. **M**odus bipartitus est ps̄. **P**rimo gentes p̄ gratiam dei p̄uerfas inuitat ad laudem dei. **S**ecūdo ascētio et regnum dei describit: et p̄pter hoc monet instanter p̄fallere: ubi (ascendit deus in iubilo) in p̄sona ergo ap̄toz loquit ad gentes cōuerfas: et in p̄sona oim̄ p̄dicatoz loquit ad oēs fideles: dicit ergo o vos (oēs gētes) que recepistis b̄nficiū gratie dei (plaudite) gaudete nō solum voce: sed (in manibus) .i. bonis opib⁹ (iubilate deo) quō (in voce exultationis) .i. laudate deum (in voce) exprīmēte mentis exultationē p̄ eternis: et bene tangit hic duo que sūt in iubilo sicut infra dī. **I**ubilus est ineffabile gaudium qd̄ nec taceri p̄t: nec exprimi valet p̄pter gaudium dicit (exultationis) qz ta ceteri nō p̄t dicit (in voce) ideo plaudite et iubilate.

Ps. lvi.
Iubilus quid sit

Quoniam dominus excelsus terribilis:
rex magnus sup̄ omnem terram.

Quoniam dñs cuius nos serues fecistis est (excelsus) excel sior em̄ omni creatura potens exaltare sibi seruicēs (terribilis) eis qui volunt ei seruire (et rex) suos bene regens (magnus) qz sup̄ oēm terram. **Ps̄.** Dñi est terra et plenitudo eius t̄c. **E**t alibi meus est orbis terre et plenitudo ei⁹ **E**t ex hoc apparet qd̄ magnus sit: qz.

Subiecit populos nobis: et gentes sub pedibus nostris.

Subiecit (nobis ap̄lis qui sumus hoies paupes et abie cti (p̄p̄los) .i. iudeos rōnales legē habētes: s̄ dicit q̄tuz ad illos iudeos qui crediderūt (et gentes) .i. barbaras nationes q̄ legē nō habebāt s̄ gentilit̄er viuebāt (sub pedib⁹ n̄ris) modus ē loquēdi sicut vulgo dicim⁹ ipse tenet cū s̄ pede. .i. dñs est: vel (sub pedib⁹ n̄ris) .i. sub p̄dicatōe n̄ra. **Esa. liij.** **D**ulchri sup̄ mōtes pedes annūciātis et p̄dicantis pacē. et s̄ quidē nō indiscrete fecit: sed.

Elegit nobis hereditatem suam: species iacob quem dilexit.

Elegit no. he. su. .i. sua dispositiōe discreta p̄misit eam nobis. q. d. elegit nos vt̄ esset n̄s p̄lati ecclesie quā vocat hereditatē suā: qz eā iure hereditario possidet. **Ps̄.** **E**ra gens cui⁹ est dñs deus ei⁹ p̄pls quē elegit in hereditatē sibi. s̄ est qd̄ dicit (elegit nob) dare (hereditatē) vt̄ eā custodiam? et colam? vt̄ mere lingue. .i. p̄dicatōe arādo et bonū semē postmodū seminādo (hereditatē) dico (specie) .i. q̄ ē sp̄s (iacob) .i. s̄llis iacob: vt̄ significata p̄ iacob: qz sicut iacob dedit edulciū leni? p̄ p̄genitura: sicut b̄ **Gen. xv.** ita ipsi dāt ista t̄palia p̄ hereditate regni celest̄ (quē dilexit) vñ **Mal. j.** **I**acob dilexi esau at̄ odio habui: sic dñs tales diligit et magnū imo maximū signū dilectōis dei ē qn̄ dat hoī gratiā vt̄ oia relinq̄t. p̄p̄ eū v̄l i p̄sona tot⁹ eccleie dicit ap̄li (subiecit p̄p̄los nobis et gentes sub pedibus nostris) qz etiam p̄pli et gentes qui non credunt ecclesiam timēre

De quō interpretat̄ vidēs currens et terris

Vertical text in the left margin, partially cut off, containing various annotations and references.